

РЕШЕНИЕ

№ 13006

гр. София, 14.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в
публично заседание на 21.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **267** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 – 161 ДОПК.

Образувано е по жалба на „Санитас Хеълткеър“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ап. 1, срещу Ревизионен акт (РА) №Р-22221123000177-091-001 от 21.08.2023 г., издаден от Н. К. Ж. - орган, възложил ревизията и Р. Л. В. - ръководител на ревизията, в частта, потвърдена и изменена с Решение № 1595 от 10.11.2023 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ДОДОП) [населено място] относно допълнително установени задължения както следва: главница ДДС 92 709.80 лв. и лихви ДДС 24 017.44 лв. и установени допълнителни задължения за корпоративен данък в размер на 48 077.94 лв. – главница и 7262.89 лв. лихви за забава, или общо в размер на 172 068.07 лв.

Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорения ревизионен акт поради съществено нарушение на процесуалните правила и неправилно приложение на закона. Твърди нищожност на РА поради липса на териториална компетентност на органите по приходите при неправилно приложение на чл.7, ал.1, чл.8 и чл.10, ал.9 от ЗНАП. По приложението на чл. 68, ал. 1, т. 1, чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС поддържа, че предметът на доставките - стоки е наличен в патримониума на ревизираното дружество, доказано чрез наличието на последващи доставки и отчетени от тях приходи. Относно съставянето на търговска документация се позовава на разпоредбата на чл. 301 от ТЗ. Сочи, че липсата на доказан произход на стоките не е основание за непризнаване право на данъчен кредит, ако е доказано, че те действително съществуват и е прехвърлена собствеността върху тях по пряката доставка. Поддържа, че доставчиците са ангажирали инвойси за осъществени вътреобщностни придобивания на стоките /В./, международни товарителници /ЧМР/, нареждания за банкови преводи, протоколи по чл. 117 от

ЗДДС, с каквито документи обичайно се документирани В., поради което поддържа реалност на разпореждането със стоките. В подкрепа на твърденията си сочи, че закупените чрез В. от доставчиците стоки са съхранявани в склад на „Джи Ес Ел Логистик“ ЕООД в [населено място], [улица], като са налице издадени фактури от складодържателя за оказани складови услуги. Оспорва възможността за отказ на правото на данъчен кредит (ДК) поради липса на трудова обезпеченост и дълготрайни активи у доставчиците. Поддържа, че процесните доставки са документирани с обичайните в търговската практика документи - фактури, протоколи, рамкови договори, транспортни документи, доказателства за плащания, счетоводни хронологии, предаването на стоките е удостоверено с двустранно подписани приемо-предавателни протоколи, при представени транспортни документи за превоз /пътни книжки, пътни листа, договор за ползване на МПС/. Твърди реалност на плащането и наличие на одитна следа за доставките в счетоводството на доставчиците. Соци, че спрямо него е неприложим чл.77, ал.1 от Закона за медицинските изделия (ЗМИ), тъй като доставките касаят материали за производство на ортопедични обувки, а не готови медицински изделия. Оспорва приложението на чл.26, т.2 от ЗКПО, както и дължимостта на лихва за невнесени авансови вноски за корпоративен данък в размер на 56,38 лв. Претендира се отмяна на РА.

Ответникът Директор на ДОДОП [населено място] оспорва допустимостта и основателността на жалбата. В придружителното писмо за изпращане на преписката в съда излага подробни съображения за просрочие на оспорването и за липса на основания за нищожност поради липса на териториална компетентност. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221123000177-020-001 от 12.01.2023 г., издадена от Н. К. Ж. - началник сектор “Ревизии” в отдел “Контрол” в ТД на НАП [населено място] е възложена данъчна ревизия на „САНИТАС ХЕЪЛТКЕЪР“ ЕООД от органи по приходите Р. Л. В. (ръководител на ревизията) и Р. Т. П. за определяне на данъчните му задължения по ЗДДС за данъчни периоди от 01.01.2020 г. до 31.12.2021 г. и за корпоративен данък за 2020 г. и 2021 г. в тримесечен срок, считано от датата на връчване на ЗВР на 24.01.2023 г. съобразно чл.114, ал.1 ДОПК, т.е. в срок до 24.04.2023 г. Със ЗИД на ЗВР от 12.04.2023 г. и от 16.05.2023 г. съгласно чл.114, ал.2 ДОПК е удължен срокът на ревизията общо с два месеца - до 23.06.2023 г. ЗВР са издадени във формата по чл.113, ал.1 ДОПК и са връчени на задълженото лице по електронен път.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221123000177-092-001 от 07.07.2023 г., срещу който не е подадено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизията приключва с РА №Р-22221123000177-091-001 от 21.08.2023 г., издаден от Н. К. Ж. - орган, възложил ревизията Р. Л. В., на длъжност главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията.

Установено е при ревизията, че основният предмет на дейност на дружеството през процесните периоди е търговия с медицински изделия - помощни средства и приспособления за хора с увреждания, за което дружеството притежава необходимите лицензи и разрешителни. На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на преките доставчици „БЕЛОНА“ ЕООД, „АВИСАГА“ ЕООД, „АСТЕЛ БОДЕК“ ЕООД и „ОРГОНА“ ЕООД. На основание чл. 37, ал. 5 от ДОПК е изготвено и връчено Искане за представяне на документи, сведения и писмени обяснения от трети лица до „ДЖИ ЕС ЕЛ ЛОГИСТИК“ ООД с ЕИК[ЕИК]. Не са представени документи и обяснения.

Във връзка с доставките от „БЕЛОНА“ ЕООД, „АВИСАГА“ ЕООД, „АСТЕЛ БОДЕК“ ЕООД и

„ОРГОНА“ ЕООД, ревизираното лице е представило заверени копия на фактурите, договори, приемо-предавателни протоколи, фискални бонове за извършени плащания, справка за счетоводно отразяване на фактурите, писмени обяснения.

След анализ на събраните доказателства органите по приходите са приели, че не са налице реални доставки по издадените от посочените дружества фактури. Изтъкнато е, че при насрещните проверки са представени копия на документи, част от които са нечетливи. Представените документи са придружени с декларации, подписани от управителите, но същите отричат да са подписвали такива. Действително, от ревизираното лице са представени оригинални документи - фактури, договори, касови бележки, но управителите отричат да са имали търговски отношения със „САНИТАС ХЕЛТКЕЪР“ ЕООД и да са подписвали каквито и да е документи.

Органите по приходите са се позовали и на чл. 77, ал. 1 от Закона за медицинските изделия /ЗМИ/, според който търговия на едро с медицински изделия на територията на Република България могат да извършват физически или юридически лица, регистрирани като търговци по Търговския закон /ТЗ/ или по законодателството на друга държава членка или на друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария, на които е издадено разрешение за търговия на едро с медицински изделия от Изпълнителната агенция по лекарствата /ИАЛ/ или друг документ, удостоверяващ правото им да търгуват с медицински изделия, издаден от компетентен орган на съответната държава. Съгласно чл. 81 от ЗМИ, ИАЛ води регистър на лицата по чл. 78 (лицата, които са получили разрешение за търговия на едро с медицински изделия).

Ревизиращите са извършили проверка в Регистъра на издадените разрешения за търговия на едро с медицински изделия и са установили, че „БЕЛОНА“ ЕООД, „АВИСАГА“ ЕООД, „АСТЕЛ БОДЕК“ ЕООД и „ОРГОНА“ ЕООД не са и не са били вписани.

По изложените съображения, на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 6 от ЗДДС, на ревизираното лице е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 92 709,80 лв. по издадените от тези дружества фактури.

На основание чл. 175 от ДОПК, във връзка с чл. 1 от Закон за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания /ЗЛВДТДПДВ/ е начислена лихва за забава в общ размер на 24 017,56 лв.

В частта на облагането по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/, предвид констатациите за липса на реални доставки ревизиращият екип е приел, че жалбоподателят неоснователно е осчетоводил разходи по фактурите, издадени от описаните по-горе дружества. Посочено е, че същите са осчетоводени по дебита на сметка 304 - „Стоки“, а себестойността им е намерила отражение в дебита на с-ка 702 „Приходи от продажби на стоки“, като по този начин е намален данъчният финансов резултат за годината. Тъй като фактурите не документират реално осъществени стопански операции и не отговарят на изискванията на чл. 10 от ЗКПО, на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО финансовите резултати на „САНИТАС ХЕЛТКЕЪР“ ЕООД са увеличени, както следва:

- за 2020 г. - с 99 459,00 лв. по фактури, издадени от „БЕЛОНА“ ЕООД, „АВИСАГА“ ЕООД и „АСТЕЛ БОДЕК“ ЕООД и
- за 2021 г. - с 364 090,00 лв. по фактури, издадени от „БЕЛОНА“ ЕООД, „АВИСАГА“ ЕООД и „ОРГОНА“ ЕООД.

В резултат на извършените преобразувания са установени допълнителни задължения за корпоративен данък в размер общо на 46 354,89 лв. и следващите се лихви.

Установено е също, че „САНИТАС ХЕЛТКЕЪР“ ЕООД дължи лихва за невнесени тримесечни авансови вноски за корпоративен данък за 2021 г. в размер на 56,38 лв., върху 780,61 лв. Посочено

е, че дружеството не е декларирало в годишна данъчна декларация за 2020 г. размер на дължимите авансови вноски и не е правило такива през 2021 г.

Ревизионният акт е връчен на 28.08.2023 г. и оспорен по административен ред с жалба вх. № 53-06-9188 от 08.09.2023 г. Срокът за произнасяне по чл.155, ал.1, вр. чл.146 ДОПК, е до 14.11.2023 г. В този срок е постановено Решение № 1595 от 10.11.2023 г. на директора на ДОДОП С., с което РА е изменен и потвърден.

Решаващият орган е възприел изводите на ревизиращия екип, че с представените от контрагентите документи се цели обосноваване на участието им в доставянето на документираните медицински изделия, но същите не отговарят на действителното фактическо положение. Изложил е допълнителни мотиви, че представените приемо-предавателни протоколи и рамкови договори са еднотипни. За всички стоки от четиримата доставчици се твърди, че са съхранявани и (предавани на едно и също място, в склад на „ДЖИ ЕС ЕЛ ЛОГИСТИК“ ООД в [населено място], [улица], но последният не потвърждава това обстоятелство и не отговаря на връченото ИПДПОЗЛ. Като неубедителни са възприети доказателствата за произхода на спорните стоки. Изменението на РА се дължи на установена от решаващия орган техническа грешка при определянето на резултата за м.05.2020 г. - при деклариран от лицето ДДС за внасяне 30,04 лв. и непризнат данъчен кредит 3 060,00 лв., вместо 3 090,04 лв. е определен ДДС за внасяне в размер на 3 090,40 лв.

Съгласно молба на ответника от 21.02.2024 г. (л.168) след решението на директора на ДОДОП С. установените с РА задължения по ЗДДС са в размер на 92 709.80 лв. главница и 24 017.44 лв. лихви за забава.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

По възражението за нищожност на РА:

По силата на чл.10, ал.9 от ЗНАП (нова, в сила от 01.01.2021 г.) при необходимост за изпълнение на възложените на агенцията функции изпълнителният директор на НАП или оправомощено от него лице може със заповед да нареди служители от една териториална дирекция НАП да осъществяват правомощията си по отношение на лица, за които съгласно правилата на чл. 8 от ДОПК компетентни са органите на друга териториална дирекция, включително за части от работното време и без промяна на мястото на работа.

Разпоредбите на чл.7, ал.1 и чл.8 от ДОПК уреждат компетентността на органите по приходите – обща по чл.7, ал.1 от ДОПК (актовете по този кодекс се издават от орган по приходите, съответно от публичен изпълнител, от компетентната териториална дирекция) и териториална по чл.8, ал.1 от ДОПК.

Разпоредбата на чл.12, ал.6 от ДОПК предвижда, че правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 не се прилагат за органи по приходите или публични изпълнители, определени от изпълнителния директор на НАП или от оправомощен от него заместник изпълнителен директор. Правомощията на органите по приходите по ал. 2 се осъществяват на територията на цялата страна независимо от компетентността по чл. 8.

Възможността за промяна на териториалната компетентност безспорно е приложима и в ревизионното производство, в което разпоредбата на чл.112, ал.2, т.1 ДОПК урежда компетентност на възложителите на ревизията, определена от териториалния директор на компетентната териториална дирекция. Няма спор, че съгласно чл.8, ал.1 от ДОПК компетентна ТД на НАП в случая е в [населено място]. Именно посочената териториална компетентност е променена в процесната ревизия на основание законовата възможност по чл.12, ал.6 от ДОПК и чл.10, ал.9 ЗНАП. Това е сторено със Заповед № 3-ЦУ-100 от 12.01.2023 г. на З. Г. – заместник изпълнителен директор на НАП, чиято компетентност произтича от Заповед № 3ЦУ-ОПР-22 от

22.08.2022 г. на изп. директор на НАП.

За доказване компетентността на възложителя на ревизията ответникът е представил Заповед № 3-ЦУ-100 от 12.01.2023 г. на З. Г. – заместник изпълнителен директор на НАП, с която на основание чл.10, ал.9 от ЗНАП е разпоредено служителите на ТД на НАП, посочени в Заповед № 3-Ц-1997 от 04.11.2022 г., издадена на основание чл.12, ал.6 от ДОПК, да осъществяват производства по данъчно-осигурителен контрол, за които компетентна териториална дирекция по чл.8 от ДОПК е ТД на НАП С.. Правомощията на заместник изпълнителния директор на НАП З. Г. да издава заповеди по чл.12, ал.6 от ДОПК и чл.10, ал.8 и ал.9 от ЗНАП произтичат от Заповед № 3ЦУ-ОПР-22 от 22.08.2022 г. на изпълнителния директор на НАП, с която същата е оправомощена да определя ограни по приходите, за които не се прилагат правилата по чл.7, ал.1, и чл.8 от ДОПК (л.376).

С приложение към Заповед № 3-ЦУ-100 от 12.01.2023 г. процесната ревизия на Санитас Хелткееър, за което дружество териториално компетентна е ТД на НАП [населено място], е възложена на ТД на НАП [населено място]. Със Заповед № 3-ЦУ-1997 от 04.11.2022 г. на З. Г. – заместник изпълнителен директор на НАП, издадена на основание чл.12, ал.6 от ДОПК, са определени органи по приходите, за които не се прилагат правилата на чл.7, ал.1 и чл.8 от ДОПК, сред които са и издателите на процесните ЗВР, ЗИД на ЗВР, РД и РА – Н. К. Ж., Р. Л. В. и Р. Т. П.. Съгласно Тълкувателно решение № 2 от 14.05.1991 г. по гр. д. № 2/1991 г., ОСГК на ВС: Административният орган трябва да е компетентен по материя, по място и по степен. Съответно на това некомпетентността може да бъде материална, териториална и по степен. Издадено при действието на ЗАП, посоченото ТР № 2/1991 г. възприема разбирането, че „при определени предпоставки по-горестоящият административен орган може и сам да издаде административния акт (вж. чл. 30, ал. 3 ЗАП). С това обаче законът е очертал едно правомощие на по-горестоящия орган, действащ като контролен в производството по обжалване на вече издаден административен акт“. Според настоящия съдебен състав, този извод в ТР № 2/1991 г. на ВС е ценен с оглед допускане на възможност за „промяна“, „изменение“ на компетентността „при определени предпоставки“ в случаите – определени в закон. В подкрепа на този извод е легалното определение за „административен орган“ по пар.1, т.1 от ДР на АПК, според което това е орган, който принадлежи към системата на изпълнителната власт, както и всеки носител на административни правомощия, овластен въз основа на закон. Компетентността на административният орган е законово призната способност на даден орган да издаде точно определен административен акт - по материя, по място и по степен. След като тя произтича от закона, то отново законов нормативен акт може да уреди конкретни хипотези на промяна на компетентността. Такава законова разпоредба е чл.12, ал.6, изр.1 от ДОПК (в сила от 01.01.2021 г.), според която правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 не се прилагат за органи по приходите или публични изпълнители, определени от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите или от оправомощен от него заместник изпълнителен директор. В идентичен смисъл е чл.10, ал.9 от ЗНАП (в сила от 01.01.2021 г.) - при необходимост за изпълнение на възложените на агенцията функции изпълнителният директор или оправомощено от него лице може със заповед да нареди служители от една териториална дирекция да осъществяват правомощията си по отношение на лица, за които съгласно правилата на чл.8 ДОПК компетентни са органите на друга териториална дирекция, включително за части от работното време и без промяна на мястото на работа.

Решаващият състав на АССГ намира за неотнормима към тази хипотеза разпоредбата на чл.112, ал.3 от ДОПК, според което при възлагане на ревизия по реда на ал. 2, т. 2 не се прилага чл. 8, за което говори и датата на приемането ѝ и влизането ѝ в сила на

15.02.2011 г. Логично е за правомощието на изпълнителния директор на НАП, като възложител на контролно производство, да не важи териториалното ограничение по чл.8 от ДОПК. Още повече, процесната ревизия е възложена в хипотезата на чл.112, ал.2, т.1 от ДОПК - Заповед № РД-01-864 от 04.11.2022 г. на директора на ТД на НАП С., с която на Н. К. Ж. – началник сектор „Ревизии“ в ТД на НАП Б., е възложена компетентност на основание чл.112, ал.2, т.1 от ДОПК.

По изложените съображения съдът приема, че със законовите промени на чл.12, ал.6 от ДОПК и чл.10, ал.9 от ЗНАП, в сила от 01.01.2021 г., законодателят е уредил възможност за промяна на териториалната компетентност по чл.8, ал.1 ДОПК и възлагането ѝ на органи от териториално „некомпетентна“ по чл.8, ал.1 от ДОПК териториална дирекция. В подкрепа на изложеното са мотивите за приемането на визираните законови промени, а именно да се позволи на изпълнителния директор на НАП да управлява ресурсите на агенцията по ефективен и ефикасен начин. Решаващият състав на АССГ е на мнение, че уредената от чл.12, ал.6 от ДОПК и чл.10, ал.9 от ЗНАП законоустановена възможност за промяна на териториалната компетентност не се нуждае от някаква допълнителна необходимост от мотивиране, доколкото се касае за упражняване на правомощия при оперативна самостоятелност. Но дори да се застъпи противна теза, то в случая е налице подобно мотивиране с доказателствата, представени с молба на ответника от 16.05.2024 г. (л.278 и сл.) – Указание изх. № 20-00-70/29.04.2021 г. на зам. изпълнителния директор на НАП, Докладна записка изх. № 93-00-5429 от 03.11.2021 г. на директора на Дирекция „Контрол“ при ЦУ на НАП и Доклад изх. № 93-00-2957 от 01.07.2022 г. на директора на Дирекция „Контрол“ при ЦУ на НАП.

Видно от Указание изх. № 20-00-70 от 29.04.2021 г. на П. Д. - зам. изпълнителен директор на НАП е установена необходимост от приложение на разпоредбите на чл.12, ал.6 от ДОПК и чл.10, ал.9 от ЗНАП. Изложеното в документа е на база извършен преглед на натовареността на органите по приходите в контролна функция в различните териториални дирекции (ТД) на НАП. Анализът е установил трайно запазване на натовареността в отдели „Ревизии“ на ТД на НАП С., която е два пъти по-голяма от средната за всички останали дирекции. Именно установената диспропорция е послужила като основание за приложение на чл.12, ал.6 от ДОПК и чл.10, ал.9 от ЗНАП. Тази тенденция се е запазила, видно Докладна записка изх. № 93-00-5429 от 03.11.2021 г. и Доклад изх. № 93-00-2957 от 01.07.2022 г., двата издадени от П. Д. - зам. изпълнителен директор на Дирекция „Контрол“ при ЦУ на НАП, което е наложило продължаване на действието на мерките след първоначалния 6-месечен срок.

По изложените съображения и при изпълнение на визираните законови предпоставки съдът приема, че процесната ревизия е възложена от компетентен териториален орган по приходите.

Валидността на електронните подписи на приходните органи, подписали ЗВР, РД и РА, се установява от представени от ответника в о.с.з. на 16.05.2024 г. доказателства – на технически носител (диск) и удостоверения на л.313-314, л.340-341 и л.344-350 от делото. Същите съдържат изрично отбелязване за притежаван Н. К. Ж. квалифициран електронен подпис в периода от 15.03.2022 г. до 14.03.2023 г. и от 14.03.2023 г. до 13.03.2024 г., от Р. Л. В. в периода от 02.05.2023 г. до 01.05.2024 г. и от Р. Т. П. в периода от 02.05.2023 г. до 01.05.2024 г. поради което съдът приеме, че документите са подписани с валидни квалифицирани електронни подписи. Доказателствата не са оспорени от противната страна, вкл. по реда на чл.184 ГПК, в предоставената на

основание чл.193, ал.1 от ГПК продължена възможност за това в о.с.з. на 16.05.2024 г. – в срок до 19.06.2024 г.

По изложените съображения съдът приема, че оспореният РА не е нищожен поради възлагане на ревизията от некомпетентен орган по приходите или поради неполагане на квалифицирани електронни подписи от издателите на ЗВР, РА или РД.

В АПК не са формулирани основания за нищожност на административните актове. Теорията и съдебната практика са възприели критерий, че такива са петте основания за незаконосъобразност по чл. 146 АПК, но тогава, когато нарушенията им са особено съществени. Нищожен е този акт, който е засегнат от толкова съществен порок, че актът изначално, от момента на издаването му не поражда правните последици, към които е насочен. Съобразно това и с оглед на всеки един от възможните пороци на административните актове, теорията е изградила следните критерии, кога един порок води до нищожност: 1).Всяка некомпетентност винаги е основание за нищожност на акта. 2).Порокът във формата е основание за нищожност, само когато е толкова сериозен, че практически се приравнява на липса на форма и оттам - на липса на волеизявление. 3).Съществените нарушения на административно-производствените правила са основания за нищожност, също само ако са толкова съществени, че нарушението е довело до липса на волеизявление (например - поради липса на кворум). 4).Нарушенията на материалния закон касаят правилността на административния акт, а не неговата валидност, поради което нищожен на посоченото основание би бил този акт, който изцяло е лишен от законова опора - т.е. не е издаден на основание нито една правна норма и същевременно засяга по отрицателен начин своя адресат. Само пълната липса на условията или предпоставките, предвидени в приложимата материалноправна норма, и липсата на каквото и да е основание и изобщо на възможност за който и да е орган да издаде акт с това съдържание би довело до нищожност на посоченото основание. 5).Превратното упражняване на власт също е порок, водещ до незаконосъобразност като правило и само, ако преследваната цел не може да се постигне с никакъв акт, посоченият порок води до нищожност. В този смисъл е Решение № 2742 от 24.02.2012 г. по адм. д. № 6335/2011 г., VII отд. на ВАС.

В случая съдът приема, че не се установяват визираните основания за нищожност на процесния РА – ревизията е възложена от компетентен орган по приходите, РД и РА са издадени от надлежно определени приходни органи и подписани с валидно квалифицирани електронни подписи, както и в установената форма, при липса на допуснати съществени процесуални нарушения, на валидно правно основание и в съответствие със законовата цел. По изложените съображения е дължимо отхвърляне на оспорването в частта по искането за прогласяване нищожност на РА.

В останалата част, относно законосъобразността на РА, съдът намира оспорването за недопустимо, като просрочено по следните съображения:

Решение № 1595 от 10.11.2023 г. на директора на ДОДОП С. е съобщено на ревизираното лице на 14.11.2023 г. Срокът по чл.156, ал.1 от ДОПК за оспорването му по съдебен ред изтича на 28.11.2023 г. – вторник, работен ден.

Жалбата до съда, вх. № 53-04-870 от 30.11.2023 г. по описа на дирекция „ОДОП“ С., е подадена извън този преклузивен срок.

Ответникът поддържа, че жалбата не е подадена чрез пощенски оператор, а е донесена „на ръка“ в дирекция „ОДОП“ С. и входирана на 30.11.2023 г.

Жалбоподателят от своя страна твърди, че жалбата по съдебен ред е подадена по

пощата на 27.11.2023 г., за което с молба от 29.01.2024 г. (л.154) представя доказателства: копие на пощенски плик. П. съдържа отбелязване за подател „Санитас Хеълткеър“ ЕООД и получател Дирекция „ОДОП“ С., с адрес [населено място], [улица]. Върху плика е наличен нечетлив пощенски печат, който не позволява да се различи наименованието на пощенски оператор. Четлива е единствено датата 27.11.2023 г. и наименованието „С.“. В о.с.з. на 20.03.2024 г. жалбоподателят е задължен да представи оригинала на пощенския плик за констатация. С молба от 15.04.2024 г. жалбоподателят поддържа, че не разполага с оригинал на пощенски плик, тъй като същият е при получателя, а по „устно становище“ на „Български пощи“ ЕАД пратките, подадени чрез обикновена пощенска услуга, не притежават баркод и движението им не може да бъде документирано.

С молба от 23.04.2024 г., ответният орган, чрез юрк. К., поддържа, че не може да представи пощенски плик, тъй като жалбата не е подадена чрез пощенски оператор, а е постъпила директно в деловодството на дирекцията „на ръка“. В потвърждение на твърденията си прилага доказателства от деловодната система на дирекцията, която съдържа отбелязване за начина на подаване на жалбата. Според приложените доказателства, жалбата на „Санитас Хеълткеър“ ЕООД е подадена на 30.11.2023 г. и е получила входящ номер 53-04-870. За сравнение, жалби на други ревизирани лица, но подадени чрез куриер, съдържат отбелязване за наименованието на куриера и дата на подаване на жалбата.

По изложените съображения съдът приема, че ответникът е доказал твърденията от него и благоприятни за него обстоятелства, а именно, че процесната сезираща съда жалба, не е подадена по пощата, а „на ръка“, в деловодството на дирекцията „ОДОП“ С., на 30.11.2023 г., т.е. извън преклузивния срок по чл.156, ал.1 от ДОПК.

Съобразно общата разпоредба на чл.154, ал.1 от ГПК, вр. пар.2 от ДР на ДОПК, жалбоподателят носи доказателствена тежест да докаже благоприятното за него обстоятелство за подаване на жалбата по съдебен ред по пощата, в срока по чл.156, ал.1 от ДОПК, за което е уведомен изрично в о.с.з. на 20.04.2024 г.

Съдът служебно е изискал информация от „Български пощи“ ЕАД, предоставена с писмо изх.№ 11-01-322#1 от 29.04.2024 г. (л.255), според което приложеното копие на опаковка указва, че пратката (писмото) е непрепоръчана. Цената за услугата е заплатена чрез облепването ѝ с пощенска марка, върху която е поставен отпечатък от датно клеймо на пощенска станция (ПС) [населено място], което е действащо съгласно Националния регистър на отпечатъците на „Български пощи“ ЕАД. Съгласно организацията и предоставянето на пощенски услуги, непрепоръчани пратки могат да бъдат подадени чрез пощенски кутии, монтирани на обществено място, или предаване на гише в ПС, изнесени работни места или на упълномощени от „Български пощи“ ЕАД лица. *В програмното приложение на „Български пощи“ ЕАД за приемане, обработване и доставяне на пощенски пратки, на дата 27.11.2023 г. в ПС [населено място] (2200) няма регистрирани непрепоръчани пратки, приети на гише или събрани от общодостъпната пощенска кутия.* Проследяване движението на непрепоръчани пощенски пратки не може да бъде извършено от „Български пощи“ ЕАД, тъй като същите не притежават собствен номер (баркод), с който да бъдат регистрирани в Системата за проследяване и контрол на пощенски пратки. „Български пощи“ ЕАД не води регистър на непрепоръчаните (обикновени) пощенски пратки.

Въз основа на предоставената от „Български пощи“ ЕАД информация, в о.с.з. на

16.05.2024 г., чрез процесуалния си представител, жалбоподателят поддържа, че не разполага с оригинал на пощенски плик. На въпрос как се е снабдил с доказателствата, приложени към негова молба от 29.01.2024 г., същият поддържа, че се касае за „заснемане в момента на подаване на пратката по пощата“.

При тези данни по делото съдът приема, че жалбоподателят не доказва благоприятното за него обстоятелство за подаване на жалбата по съдебен ред по пощата, в срока по чл.156, ал.1 от ДОПК. Твърдението му, че е ползвал пощенски оператор „Български пощи“ ЕАД, остана недоказано по делото. Приложеното към молба от 29.01.2024 г. копие на пощенски плик е нечетливо и не позволява да се идентифицира конкретен пощенски оператор. Въз основа на твърденията на жалбоподателя в молба от 29.01.2024 г. съдът изиска информация от „Български пощи“ ЕАД, но данните на пощенския оператор са за липса на *непрепоръчани пратки, приети на гише или събрани от общодостъпната пощенска кутия, приети на дата 27.11.2023 г. в ПС [населено място] (2200), където се установява от плика, че е подадена пратката*. Както се посочи, жалбоподателят е заинтересовано лице да докаже твърдението си за подаване на жалбата по пощата. Същият не е проявил грижата на добър стопанин към делата си, а именно да подаде пощенската пратка по начин, който осигурява надлежното проследяване на движението ѝ (вместо това пратката е непрепоръчана) и надлежното ѝ получаване – получателят отрича подобно получаване и представя косвени доказателства в подкрепа на твърденията си. Нелогични са обясненията на лицето, дадени в о.с.з. на 16.05.2024 г., че приложените към молбата от 29.01.2024 г. доказателства са „от заснемане“ в момента на подаване по пощенската пратка. Липсва и логично обяснение за подаване на жалбата в [населено място], където ревизираното лице няма търговски обект.

Съвкупната преценка на така установените обстоятелства навежда съда на категоричен и несъмнен извод, че жалбата на „Санитас Хеълткеър“ ЕООД до съда не е подадена по пощата и на твърдяната от него дата 27.11.2023 г. Дължим е извод, че оспорването е просрочено, като подадено извън преклузивния срок по чл.156, ал.1 от ДОПК и на основание чл.151, ал.1 от ДОПК същото следва да бъде оставено без разглеждане в частта относно проверка на законосъобразността на оспорения РА.

При този изход на спора съдът приема, че юрисконсултско възнаграждение в полза на ответника следва да се присъди в размер на 1000 лв. съгласно чл.8, ал.3 от Наредба № 1 / 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Независимо, че с процесния РА са установени публични задължения на дружеството, т.е. налице е обжалваем интерес, то спорът не е разгледан по същество, по приложението на правото и законосъобразността на установените с РА публични задължения, вкл. относно техния размер, а единствено по наличието на основания за нищожност на РА, което обуславя приложението на чл.8, ал.3 от Наредба № 1 / 2004 г.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, I-во отделение, 69-и състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Санитас Хеълткеър“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ап. 1, с искане за прогласяване на нищожността на Ревизионен акт №Р-22221123000177-091-001 от 21.08.2023 г., издаден от Н. К. Ж. - орган, възложил ревизията и Р. Л. В. - ръководител на ревизията.

ОСЪЖДА „Санитас Хеълткеър“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ап. 1, да заплати на Национална агенция по приходите - дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при НАП, юрисконсултско възнаграждение в размер на 1000.00 лв.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на „Санитас Хеълткеър“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ап. 1, в частта за проверка на законосъобразността на Ревизионен акт №Р-22221123000177-091-001 от 21.08.2023 г., издаден от Н. К. Ж. - орган, възложил ревизията и Р. Л. В. - ръководител на ревизията, потвърден и изменен с Решение № 1595 от 10.11.2023 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] и

ПРЕКРАТЯВА в тази част производството по адм.д.№ 267/2024 г. по описа на Административен съд – София град, I-во отделение, 69-и състав.

Решението, в отхвърлителната част, може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ, а в прекратителната част, в която има характер на определение, с частна жалба в 7-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ: